

Pääasiaa

Maailma mekanisoituu. Ihmiskäsin tehdään yhä vähemmän. Ompeluautomaatit suoltavat vaatteemme, ja siltä ne näyttävätkin. Monet arkiset käyttöesineemme singahtavat sihisevistä ja puhisevista muoviprasseista. Ja sellaisilta ne tuntuvatkin.

On kuitenkin jäänyt muutamia ihmistä läheltä liippaavia palveluita, joita ei ole koneellistettu. Ruoka ja syöminen eivät valitettavasti kuulu niihin. Ahdamme suuhumme kummallisia mössöjä ja kulutamme kurkkuihimme keinotekoisia esansseja ja vesiä, joiden bakteerimäärät ylittävät monin kymmenin kerroin vesijohtovetemme pöpöt.

Someron tien varrelta pilkottaa mukava mainos. Pääasia. Se on parturin mainoskyltti. Parturi- ja kampaamotoimi onkin onneksi säilynyt oikeana käsityönä. Pääasiana.

Nautin suunnattomasti parturin käsittelystä. Siksi olenkin niiden palveluiden suurkulttaja. Tosin seikka ei paljoakaan näy pääkopastani mutta väliä hällä.

Kun harvan kerran matkustin laivalla Helsingistä Tukholmaan, riensin aina ensin yläkertaan varaamaan parturiaikaa. Sitten voi mennä katsomaan kämppää ja buukaamaan pöytää. Ennen vanhaan tosin vain valkoisilla laivoilla oli parturit.

Ulkomailla parturien putiikit ovat usein pieniä suttuisia kulmia, ja ne tuntuvat olevan aina auki. Arveluttaa aluksi, mutta käsittely osoittautuu yleensä ammattimaiseksi. On vaan joskus vähän konstikasta selittää, että pulisonkeja ei saa lyhentää liikaa. Monissa maissa näkee vain miehiä partureina.

Koulu-aikaan kävimme melkein viikoittain ammattikoulussa parturissa. Ei suinkaan sen takia, että se oli halpaa vaan koska leikkaajat olivat kiinnostavia ja koska käsittely kesti kauan.

Kuusikymmentäluvulla Suomeen tuli uusi parturointityyli, nimittäin veitsellä leikkaaminen. Työkalu oli partaveitsen kaltainen. Veitsi katkaisi hiuksen hiukan vinoon, jolloin tukka ei näyttänyt vastaleikatulta. Minulle homman juju ei kuitenkaan piillyt siinä. Veitsileikkaus tukisteli yksittäisiä karvoja. Päänahka sai mikrohierontaa. Ja se oli taivaallista!

Tukan leikkaaminen on mukavaa, mutta huipun kokee vasta, kun saa pätevän päänhieronnan. Sitäkin palvelua tarjottiin ennen viljalti muttei enää. Pään hierominen on raskasta, eikä korvaus ehkä vastaa panosta. Elämme kuitenkin markkinamaassa, joten hinnat vaan sellaisiksi, että vastaa.

Parturit ovat vuosien saatossa olleet melkoisia tietäjiä ja sielunhoitajia. Ovat saaneet kuulla monet surut ja ilot. Liekö partureilla mitään salassapitovelvollisuutta, mutta vastuullisesti he mielestäni asiakkaittensa asioita käsittelevät. Ja taitavasti.

Parturiliikkeissä on yleensä laajat valikoimat lehtiä. Kerrotaankin, että asiakkaat takavuosina mielellään valitsivat parturin, johon oli tilattu Hymy. Rohkeampien lehtien vilkuilu ei parturitädin edessä enää oikein luonnistanutkaan.

Itse en parturissa lehteä lue paitsi odottaessani. Käsittely on niin kivaa, että asiakkaankin kannattaa keskittyä!

pajen